

Księga Ezechiela

Rozdział 26

Zapowiedź kary nad Tyrem

1. W jedenastym roku, pierwszego dnia jedenastego miesiąca, doszło mnie Słowo Pana tej treści: 2. Synu człowieczy, ponieważ Tyr mówił o Jeruzalemie: Cha! Cha! złamana jest brama ludów! Otworzyła się przede mną. Ja się wzbogacę przez jego spustoszenie, 3. Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto wystąpię przeciwko tobie, Tyrze! Wywiodę przeciwko tobie liczne narody, jak morze, gdy podnosi swoje fale. 4. I zburzą mury Tyru, i rozwalą jego wieże; zmiotę z niego jego kurz i uczynię z niego nagą skałę. 5. Będzie miejscem, gdzie rozciągają sieci rybackie pośród morza - gdyż Ja powiedziałem - mówi Wszechmocny Pan - i stanie się łupem narodów. 6. Jego miasta podległe na lądzie będą pobite mieczem. I poznają, że Ja jestem Pan. 7. Gdyż tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja sprowadzę na Tyr z północy Nebukadnesara, króla babilońskiego, króla królów, z rumakami, rydwanami, jeźdźcami i licznym wojskiem. 8. On wybije mieczem twoje podległe miasta, usypie przeciw tobie wał i postawi przeciw tobie dach z tarcz. 9. I skieruje swoje tarany przeciw twoim murom, a twoje wieże rozwali żelaznymi hakami. 10. Pokryje cię kurz spod kopyt jego licznych rumaków; twoje mury zadrżą od krzyku jeźdźców i turkotu kół jego rydwanów, gdy wkroczy do twoich bram, jak się wkracza do zdobytego miasta. 11. Kopytami swoich rumaków stratuje wszystkie twoje ulice, twój lud wybije mieczem i obali potężne twoje kolumny. 12. Zrabują twoje skarby i splądrują twoje towary, rozwalą twoje mury i zburzą twoje wspaniałe gmachy; twoje kamienie, twój budulec i twój gruz wrzucą do morza. 13. I położę kres hałaśliwym twoim pieśniom, i już nie będzie słyhać dźwięku twoich cytr. 14. Obrócę cię w nagą skałę: Będziesz miejscem, gdzie rozciągają sieci rybackie; już nigdy nie będziesz odbudowany, gdyż Ja, Pan, to powiedziałem - mówi Wszechmocny Pan. 15. Tak mówi Wszechmocny Pan o Tyrze: Zaiste, wyspy zadrżą od łoskotu twojego upadku, gdy pobici jęczeć będą, gdy miecz wśród ciebie zabijać będzie. 16. Wszyscy książęta krain nadmorskich zstąpią ze swoich tronów, zdejmą z siebie płaszcze i zwloką swoje haftowane szaty, przyobloką się w drzenie, usiądą na ziemi, bez ustanku drzeć i zdumiewać się będą nad tobą. 17. Potem zanucą nad tobą pieśń żałobną i tak będą śpiewać o tobie: O, jakieś upadło, zniknęło z morza, miasto sławne, potężne na morzu, ty i twoi mieszkańcy, którzy wszystkie lądy napawali lękiem przed sobą. 18. Teraz, w dniu twojego upadku, drżą wybrzeża i przerażone są wyspy na morzu z powodu twojego kresu. 19. Gdyż tak mówi Wszechmocny Pan: Gdy uczynię cię miastem spustoszonej jak inne miasta, które nie są zamieszkane, gdy sprowadzę na ciebie nawałnicę i pokryją cię wielkie wody, 20. Wtedy strącę cię do tych, którzy już zstąpili do grobu, do ludu, który już przeminął, umieszczę cię w najgłębszych zakątkach ziemi, w odwiecznych rumowiskach, u tych, którzy zstąpili do grobu, abys nie

było zamieszkane i już nie miało miejsca w krainie żyjących. **21.** Zgotuję ci straszny koniec i ciebie już nie będzie: Będą cię szukać, lecz już cię nie znajdą - mówi Wszechmocny Pan.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01